

[Sven Skovmand]

fra, at vi under udvalgsarbejdet kan finde ud af, hvilken form der vil være den mest hensigtsmæssige.

Derimod kan vi helt tilslutte os, at det er ministeren, der fastsætter erstatningerne for bortkomne forsendelser. De er i dag i mange tilfælde helt ude af trit med prisudviklingen, og der kan opstå nye situationer, der gør hurtige ændringer nødvendige.

Vi kan også støtte tanken om at ændre reglerne for postgiroen, så der ikke altid på et hvilket som helst tidspunkt skal være nøjagtig det beløb til stede, som skal bruges til de udgifter, som postgiroen tager sig af. Hvis postgiroen skal kunne bruges på samme måde som f.eks. bankers og sparekassers betalingsformidling, er det nødvendigt, at man kan godtage, at der med mellemrum kommer til at ske overtræk. Der er ingen grund til, at postgiroen på dette punkt skal være mere restriktiv, end banker og sparekasser er. Man må ikke glemme, at indtægterne ved både betalingsformidling og postgiro kommer fra en virksomhed, der kan sidestilles med Nationalbankens trykning af penge, og det ville være uheldigt, om statskassen kommer til at gå glip af for mange penge på dette område.

Endelig er der de aktuelle forslag til ændring af taksterne. For de almindelige postforsendelsers vedkommende er der ikke umiddelbart grund til at komme med mange bemærkninger. Det er dog måske værd at overveje, om man endnu en gang skal forstærke den meget store forskelsbehandling, der findes mellem uge- og månedsblade på den ene side og dagblade på den anden. Det er vigtigt, at man bevarer dagbladene, men også ugeblade og månedsblade har en rolle at spille i et demokrati, og meget ofte vil det være de mindst velstillede kredse, der må udnytte disse løsninger. Der er stort set ingen, der i dag har råd til at oprette et nyt dagblad. Men også dette spørgsmål er naturligvis noget, vi må se på i udvalget, og vi kan altså love en positiv behandling.

Dohrmann (FP):

Fremskridtspartiet vil ikke afvise, at det ad åre – altså ikke nu – vil være både praktisk og forsvarligt at give ministeren kompetence til at fastsætte posttaksterne. Når vi ikke kan give vores tilslutning i dag, hænger det selvfølgelig sammen med, at vi i de senere år –

og der løber oven i købet en sag endnu – har oplevet et forfærdeligt roderi inden for postvæsenet. Dette kombineret med den almindelige indstilling hos regeringens medlemmer i øvrigt til forhøjelser ikke alene af posttaksterne – så sent som i går hørte vi om en minister, der vil til at lægge en afgift på drikkevandet – belærer os selvfølgelig om, at man skal være meget, meget forsigtig med at give ministre alt for mange beføjelser. Jeg frygter desværre, at vi, hvis ministeren får sin kompetence, i 1985 vil komme til at opleve om ikke ligefrem stigninger, der træder i kraft i 1985, så i hvert fald forslag, som siger sparto til alt, hvad vi hidtil har oplevet.

Det er simpelt hen for dårligt, at ministeren med jævne mellemrum i en tid, hvor man ellers påstår man forsøger at holde priser, lønninger osv. i ro, den ene gang efter den anden kommer med de evindelige forslag om forhøjelser af postporto. Der er bygget postterminal. Der er ofret enorme beløb på rationalisering, modernisering, og hvad man ellers kalder det, og ikke desto mindre ruller den deruda' med evindelige forhøjelser, og det er simpelt hen ikke rimeligt i betragtning af, hvad der er investeret inden for hele det område.

Derfor skal ministeren ikke forvente vores tilslutning til dette forslag, men når ministeren forhåbentlig om nogle år kan stå op og sige – om det bliver den nuværende eller en anden minister, kan jeg selvfølgelig ikke sige – at postudbringningen og det hele i de sidste fem år har været i den skønneste orden, så kan vi selvfølgelig tale om det, men jeg håber ikke, at ministeren får den bemyndigelse, som her foreslås.

Inger Stilling Pedersen (KrF):

Kristeligt folkeparti er positivt over for lovforslaget. Vi mener, der ligger en forenkling i det, og det er meget interessant at høre de forskellige ting, der siges her, for jeg synes netop, det ville være rart at slippe for den evindelige diskussion om, hvorvidt der nu skal forhøjes med 5, 10 eller 15 øre.

Hvis vi er utilfredse med ministeren og postomdelingen og det hele, har vi jo andre måder at sige det til ministeren på end ved at gøre vrøvl over 5-øren eller 10-øren. Vi må tro på, at det er ansvarlige mennesker, der